

gel, og kun kan blive det, naar det antages af Repræsentationerne selv; det er jo aldeles det Samme, som vi sige. Der er ligeledes den fuldstændigste Overensstemmelse imellem de forskellige Repræsentationer i Behandlingen af mangfoldige enkelte Sager; jeg sigter her til Toldsagerne og Møntfagen, og det viser sig derved, at, naar der blot havde været en Maade til at bringe os sammen paa fra de forskellige Landsdele, saa havde der været langt større Udfigt til at tilvejebringe Overensstemmelse imellem os; end der synes at have været Udfigt til Overensstemmelse mellem Regjeringen og Repræsentationerne; thi Repræsentationerne staae hinanden meget nærmere, end Regjeringen staaer hvilkensomhelst af Repræsentationerne. Saaledes synes det, at under de nuværende Forhold, og naar man tager Hensyn til, hvor kort en Tid der endnu er forløben efter de beklagelsesværdige Begivenheder, der fandt Sted i visse Landsdele, er man ikke besejlet til at agte for ringe de Spirer til Overensstemmelse i Ansuelser, der allerede begynde at vise sig. At det forøvrigt er en Selvsølge, at en saadan Forsamling ikke kunde blive en saartret i sin Sammensætning, troer jeg, at enhver vil indrømme, der har tænkt dybere over disse Forhold. Det er umuligt at gøre Holsteen til Danmark, og det er umuligt at gøre Danmark til Holsteen, ja det er ikke engang muligt at gøre Slesvig til Danmark i dets indre Forhold, og det er Noget, der ikke arbeides paa. Men, naar vi saaledes maae erkjende den historisk begrundede Forskjel, som er tilstede i de indre Forholds Udvikling paa de forskellige Steder, saa maae vi ogsaa drage Consequenterne deraf. Vi maae ikke gjøre det til Betingelse for Samvirken med de andre Landsdele, at det, der udstømmer fra dem, at deres Repræsentanter skulle komme tilstede ganske paa samme Maade som Repræsentanterne her i Landet; det vilde være en overordentligt stor Misforstaaelse, der for bestandigt vilde forhindre enhver oprigtig Samvirken med dem; thi der er Intet, der mere vil skrække os tilbage end den Tro, at man vil gjøre Danmark til et Holsteen i dets indre Forhold, og der er Intet, som med fuld Grund vil skrække dem mere tilbage end den Tro, at man vil gjøre

Holsteen til et Danmark, og deri kunne vi ikke fortænke dem; thi ethvert selvstændigt Folk maa ønske at udvikle sine indre Forhold efter sin egen frie Beslutning og Selvbestemmelse. Hele denne forskellige Udvikling af de forskellige Landsdele maa altsaa føre til, at Fællesforsamlingen maa blive forskjelligt sammensat, og det er forøvrigt noksom bekendt, at det brittiske og irske Parlament er sammensat forskjelligt for Skotland, England og Irland, fordi det er Repræsentation for et Folk, som har udviklet sig med et visse Hensyn til de virkelig historisk-berettigede Forhold. Men, naar man vil gaae ind paa at bringe en saadan Forsamling tilveje, saaledes, som man kan for hver Landsdeels Vedkommende, troer jeg ikke, at denne Bestræbelse vil mislykkes, og jeg antager ogsaa, at en fælles Interesse vil lede dens Medlemmer til at enes om fornuftige Bestemmelser for en fælles folkelig Medvirning i de Anliggender, der skulle være fælles for den hele Stat.

Forøvrigt erkjender jeg meget gjerne, at der paa Sagens nuværende Standpunct ikke maa lægges saa overmaade stor Vægt paa, om et eller andet Forslag bliver antaget eller ikke. Vi have jo endnu den Hensigt at underkaste Sagen en fornyet Overveelse imellem 2den og 3die Behandling, og, hvis man skulde komme til det Resultat at holde sig til det os af Regjeringen forelagte Lovforslag, det vil sige, saaledes som det er blevet modificeret ved vore Afstemninger, og isvrigt med den Forandring, at de Bestemmelser af Danmarks Niges Grundlov, som ikke ere blevne optagne deri, midlertidig vedblive at være i Kraft, indtil Fællesforfatningen er givet, efter Vedtagelse, enten af den danske Rigsdag for Kongerigets Vedkommende, eller af en Forsamling, som er sammensat efter en Valglov, der for Kongerigets Vedkommende er vedtagen af den danske Rigsdag, saa vilde mine Ønsker være fuldkomment tilfredsstillende. Den Form, hvori Forslaget nu foreligger, har imidlertid været den, som man efter de tidligere Forhandlinger havde nogen, om end kun en fiern Udfigt til at vente vilde finde Anklang.

Ordføreren: Uagtet det er trættende for Thinget, at jeg saa ofte maa tage Ordet, saa troer jeg dog, det er min Pligt nu at gjøre